

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára		Felelős szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egész évre	8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Irtó könyvkereskedésben Alsólendván.
Fél évre	4 -	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		
Negyed évre	2 -			
Egyes szám ára 20 fillér.		A nyitlér sora egy korona.		

A becsületszó.

Alsólendva, november 14.

Az alsólendvai kereskedők becsületszavukat adták arra, hogy üzleteiket a téli hónapokban 7, a nyári hónapokban 8 óra-
kor zárják este.

A közönség talán nem örül ennek, mert a közönség kényelme kissé el van kényeztetve nálunk, de örülnek ennek a kereskedők és akik még a kereskedőknél is jobban örülnek a korai zárásnak, ezek: a kereskedelmi alkalmazottak. Akik ismerik közülünk a kereskedelmi alkalmazottak eddigi sanyaru helyzetét, azok — és csakis azok — tudják csak igazán méltányolni a megindult és sikerrel zárult mozgalom szerencsés eredménye-jutását. A kereskedő alkalmazottak — akiket Gárdos Mariska, az ő hü szószólójuk, egyszerűen csak „fehér rabzslógák”-nak titulál a főváros és vidéki deszkákról — sokban alultuk maradtak az ipari alkalmazottaknak, mert míg az ipari alkalmazottak már évektől fogva egy előre megállapított munkaidő szerint dolgoznak, addig a szegény kereskedelmi alkalmazottakat kora reggeltől késő esteig fogva tartotta az üzlet, és még az az egyetlen órájuk sem volt meg napközben, amely alatt az ebédjüket kényelmesen elköthették volna.

Mondjuk, mi, akik közelről ismerjük a kereskedelmi alkalmazottak helyzetét, egy cseppet sem csodálkozunk azon, hogy az eddigi tőrés, önmegtartózkodás után mozgalomba mentek. Megértjük őket és meg kell érteni őket mindenkinek, akiben buzog a szociális érzelmeinek csak egy paránya is.

Visszont a kereskedőkre magukra is csak jót hozhat a zárórának eme újabb megállapítása. Ha egyszerű lesz a záróidő, amit igen szívesen hiszünk, meg is lesz az áldása mihamarabb, mert amint a kereskedelmi alkalmazottak szervezete és igényük fejlődése megkívánja a szellemi szórakozást, megkívánja a kereskedők is, talán még nagyobb mértékben, mint az előbbieknél.

Bar a látszat más bizonyít, mégsem hihetjük, hogy akad a kereskedők között olyan ember, aki ne örülne a pontos zárórának. Hiszen ha csak azt vesszük, hogy nem akadt közöttük egy sen, aki megtagadta volna a beleegyezését, azt kell következtetnünk, hogy egyetértének, hogy méltányosnak látják az alkalmazottak kérését

és nem szándékoznak kibúvót keresni adott szavuk alól.

Nem keresnek kibúvót az adott szavuk alól, mert ezt talán legjobban a becsületszó tiltja, amelyet akkor helyeztek le az alkalmazottak kezébe, amikor aláírták a nekik átnyújtott memorandumot. Nem is volna tanácsos megszegni ezt, mert mi, akik legjobban tudjuk méltányolni az alkalmazottak kívánságát, tudjuk egyturalt azt is, hogy egyetlen szöszegés is mily kárára lehetne a szépen végződött mozgalomnak. Ha csak egyikük is megszegi, követi ut a többi, mind, mert ha szabad az egyiknek, szabad a másiknak is, mindegyiknek.

Nemrég Kanizsán történt hasonló irányu mozgalom és épp úgy, mint itt, ott sem akadt egyetlen olyan kereskedő, a ki kivonta volna magát a többség határozata alól. Egy ideig. Egy ideig rendben ment a dolog, aztán mégis akadt egy szöszegő, egy olyan kereskedő, aki csak privátice üzte a kereskedést. Egyetlen félóraival hagyta tovább nyitva az üzletét, de ennek az egyetlen félórának is igen szomorú következményei lettek. A sokáig békésen tüdő alkalmazottak, miután higgadt felszólításuk eredménytelen maradt az illető békérontó kereskedő elbizakodottságával szemben, egy este karbólal, kátránnyal, kavicselek megostromolták a boltot és összetörték minden összetörhető. Másnap, mert akkoriban egy kanizsai napilapnak voltam a szerkesztője, megkérdeztem a kereskedőt, hogy mi indította őt arra, hogy szembehelyezkedjék több száz ember akaratával. Nem tudott elfogadható okot mondani. Mikor pedig azt kérdeztem tőle, hogy mit adott el abban a félórában, azt felelte, hogy — 12 krajcárért koscsikenőt.

És miatti a 12 krajcár miatti történt minden. Tizenkét krajcár miatti bősztette magára az alkalmazottakat, tizenkét krajcár miatti gyuratta poscsékká az üzletét, tizenkét krajcár miatti juttatott börtönbe 12 embert, tizenkét krajcárért — adta el a becsületszavát!

Hát érdemes volt? Nem bizony.

Talán nálunk ennyire nem fájulnak el a dolgok, de elfajulhatnak, ha egyik kereskedő letér a rendes útról. Azért hiszünk a kereskedőkről, hogy nem a pressió, hanem a józan fel fogás jegyében acseptálták segédek őhaját és nem a pressió, hanem a

józan fel fogás jegyében tartanak ki az mellett, amit ígertek, amit becsületszavukra fogadtak.

Majd meglátjuk, ki, mennyire taksálja a — becsületszavát.

Egyről-másról.

(A sajtó — Makón. A sajtó — nálunk.)

Makó nem a világ közepe és meg atól nem fordul fel a világ, ha a makóiak a maguk mulattatására fejtejtőre állítják az igazságot, vagy ha meggázolják a jólélet, vagy ha megrugják a gondolat és a kritika szabadságát. Makón kitiltották a képviselőtestületi üléséről az újságírókat, de azért majdnem bizonyos, sőt egészen valószínű, hogy a magyar társadalom ezután is rendületlenül a gondolat és kritika szabadságának pillérelvé támogatja alá a közéletet és nem fog eszébe jutni egy városnak se, hogy a makói szobranje példáját kövesse. Példaadás szempontjából tehát nincs nagy jelentősége a makói esetnek, mint lokális tünnet azonban megdöbbentő.

Igen nagy bajok lehetnek ott, a hol olyan betegesen érzékeny a képviselőtestület, hogy nem képes eltűrni a nyilvános kritikát és hogy a sajtót a kritika lehetőségétől megfoszza, kitiltja a gyűlésteremből az újságírókat. Lehet, hogy a sajtó sem normális egészen, lehet, hogy nagyon elcsere fente a kritika fegyverét és nem tudta mérésükre higgasztani magát, mikor a köz érdekeit vélte. Nálunk, a vidéken könnyen eshetik ilyen becsületes túlzásokba a sajtó. Olyan kicsiny a területe, olyan összeforrtóságban áll azokkal az emberekkel, akikkel azonos célozért küzd és olyan közel áll azokhoz is, akiket az ellenkező törekvések miatt üldöznie kell, hogy nem ítélnék meg mindig a közügyekét elfogulatlanul.

Lehetetlen megérteni, hogy mi foztotta meg a makói képviselőtestületet annyira az önoraimatól, hogy a véleményzabadságnak a meggátolására adta magát. A nyilvános kritikát nem szabad elfojtani még akkor sem, ha elfogult és tárgyiatlan. A túlzásaiban való megfékezésnek nem ez a módja. A sajtóbíróság dolga megülni, hogy e túlzások a rágalom és a hazudozás területére csaptak át, vagy sem.

De ennek az indokolatlan animozitának a gyökere azonban nem makói földben

Adunk 140 forintért

egy modern, legújabb divatu, teljesen matt hálószobát, mely 12 drb. két méter magas és tükörral. Azonkívül nagy raktárt tartunk a legizlésebben kiállított háló-, ebédő és szalanganituráktól kezdve a legegyszerűbbig. Ugyancsak elvállaljuk madracok, ottománok és különféle szőnyegdivánok készítését és javítását a legizlésebb és legartósabb kivitelben.

Nagy választék gyermek- és vaságyakban.

Goldberger Károly és Társa

kárpitos és butorraktára NAGYKANIZSÁN Csengery-ut 3. (Nagykanizsai takarékpénztár épületében.)

fogdíkt. Divat lett az utolsó esztendőben felvállról nézni le a sajtót és ha lehet, akadémikákat vetni a munkájá elé. Am ez a törekvés mindig és mindenütt a műveltség és a kulturátlanság törekvése volt. Sokszor pedig a korrupció, amely a sajtó leplezésétől félt. De a higgadt, okos törekvés soha.

Nálunk is van képviselőtestület, akárcsak Makón. Nálunk is van sajtó, akárcsak Makón. Nálunk is becsületesen törekvő, a közérdeket az utolsó csepp vérünkig védelmező emberek a sajtó képviselői, mégis a képviselőtestületi üléseken nincs helyünk. Régi baj az nálunk is, hogy mint mindenhol és mindenütt, a képviselőtestületi ülésein mellőzik a helyi sajtót. Vagy nem emlekeznek az, hogy a helyi sajtónak lehetetlen teszik az üléseken való képviseletét, vagy először nem értesítik a gyűlés napjáról, másodszor nem hívják meg a gyűlésekre? Pedig hát a sajtó embereinek ott a helye mindenütt, ahol a nyilvánosság elé tartozik, közérdeki ügyeket tárgyalják, mert a sajtótól megvárja a közönség és talán megvárja a képviselőtestület is, hogy hozzájáruljon olyan ügyekhez, amelyek nem terhelték meg a véka alatt való takargatást, de egyenesen megkövetelik a nyilvánosságot. De hogyan tegye ezt meg az a sajtó, ha elzárják az utját, ha mindenütt csukott ajtókra talál?

Ezen a fokon áll nálunk a sajtó és magára vessen a képviselőtestület, ha egyes dolgok későn, és akkor is nagyon elferdítve kerülnek a lapba. Mi megtettük azt, amit megtehettünk: szépen kértük az illetékeseket, hívják meg a helyi sajtót is a városi közgyűlésekre. Nem tették. Pedig hát azt hisszük mi, hogy a képviselőtestület nem tárgyal olyan ügyeket, ami nem tartozik a nyilvánosság elé, hanem csakis olyan ügyeket, amikről a nyilvánosság, a v. képviselő választói igitis akarnak tudomást venni.

Makón kizárták az újságírókat a városi gyűlésekről, nálunk — mellőzésnek vannak kitéve. Ami alapjában véve mindig. A makóiak talán okot szolgáltattak a mellőzésre, de mi nem, és ezért örök rejtély marad előttünk: tudatosan cselekszik-e a képviselőtestület akkor, mikor kizárja tanácskozásaiából a nyilvánosság szócsövét, a helyi sajtót, avagy nem? A látszat mindenestere az első mellett bizonyít!

Hangulatok.

XI. Az ember.

(Történelmi arcképcsarnok.)

5-ik folytatás.

Egyszer, Pesten egy elegáns, piros kabát után sétált. Vétlenül. Az utam vitt. Mikor már évszültemmel mellette, lejtői útszépítőpáros kis csomagát. Egy pillanat. In felveszem... odam... rá... Aztal... rámmézt. Maga a pokol, olyan szép volt. Beleszédültem. Szívesen... nyugtem a köszönésre. Majd mikor ösztönzerűleg követtem, többször honorált azzal, hogy hátra-nézzem. Vétem volt. Égtem. Pest minden nagyságával elomlott előttem. Kavargott fejemben minden. A látomány előttem, én utána. Ezer ember mehetett mellettem és én nem láttam senkit, csak őt. Hogy került ajtónál megáll. Rámméz. En rá. Szóli akarok. Szavamba vág. „Látni akar meg?” kérdezte. A pillanat is örökkévalóság lesz, mondom én. „Szerdán délután 2 órakor. 1-ső emelet 12. Píros ceruzával aláhúzott névjegyét küldj-m majd be.” Aztal elpattant. — En pedig szerdán délután 2 órakor egy piros ceruzával aláhúzott névjegyét küldtem be... ott... a pokolban... a menországon. — A „Phantasia improptu”... Duduval grófné és Chopin jutottak eszembe folyton, ha ott voltam. Csudálatos ihletteljes napok voltak azok a szerda délutánok. A szobalányon kívül csak őt láttam az egész nap, sűppédo szönyegekkel bevont hatalmas lakásban. Nem tudtam soga, hol egy vagyok, de kérdezni sem mertem. Láttam őt. És véle voltam. Ha rámnnyit egy ajtón a heftéji sárkány, azt mondom neki: „Vártalak. Jöjj, darabolt szét!” Ennyi boldogság után csak a halál jöhet szűrszerdén. De a halál olyan buta. — Este 7 óráig voltam nála mindig. Tovább soga. Pontosan repülön kellett. Szinte örültem, hogy aztán boldogsággal magam lehetek.

Egy napon este 6 órakor szemé rátevé az órára és felsélt. Hebeg. Kapkod. Kerésgél. Kezemb nyom egy sárga harisnyakötőt — hogy sziesse, kerítsem meg a pártját, de gyorsan, nagyon gyorsan. Nem értettem egy kukkot sem az egészből... Hét órakor már meg volt a pár harisnyakötő... és én újra lelt szédületem az emberek között. Fejem éppen olyan kábult volt, mint mikor először láttam. Éreztem, hogy susztorog fejemben minden. Föttem. Gyanakodtam valakire. Talán a ferje? Nem tudhattam.

A legközelebbi szerdán délután 2 órakor a szobalány kijelentette, hogy urnöve sose fogad többé, de meg már nem is lakik ott. Archimedesi csavarral sem lehetett egyebet kirofónni belőle. Sokáig azt hittem, örök rejtély marad előttem az egész.

Egyszer a Klotild-palotai kávéházban egy kórasztalnál hatalmasan somn ültnék, úgy, hogy a diszkuruzunk is megoszolt. Egy dugszagad barátom mellettem álltam, akivel a hölgyidvart igazító stűlőre beszélgettem. En is kijelenttem, hogy a hölgyek ennek segítségével nagyon visszaélnek a férfiak gyengeségével.

Hirtelen egy nagy társaság jött be a barátom, mikor odaközött, és én odafordultam. „Kedzed csókolom!” mondotta az egyik elegáns ruhának... majd lezuhantam a székekről... ő volt, az I. emelet 12. sz. hölgy. Ő rámmézett gyilkos szemével s hallgatást parancsolt. En engedelmekedtem... Sűgva megkérdeztem, ki ez a hölgy? a barátom növere volt... már akkor mellette ült két előkelő miniszteri hivatalnok, akik mellett a lány úgy unakozott, hogy itt-öt beléasított a kávéház kék fűstjébe.

A testőrért tudtam meg, hogy a szépség minden szerdán délután bezárkodik a szobájába és megírja a heti naplóját, melyet félteve őriz, amit sose mutatott senkinek. Késő estig nem szabad hozzá bekopogtatni, mert úgy sem válaszol. Egy Browningot mindig hord magánál.

Mikor a társaság kiment, a két uriember hátramaradt és rettetesen nevettek valamin. „Két harisnyakötő volt rajta?” „Haha!” „A kis szerdákotok.” „Pompás.” „Igy csalni.” „Mecses.” Derengett bennem valami, de egyébre nem voltam kíváncsi. Csak átkoztam annak a szép Pestnek a bűnét, mely eiront mindenkit, amelynek posványába bele kell funni mindennek, melynek posványába fennter az egész Budapest, a melybe én is belekerültem: éppen akkor, mikor bennefelelték nekem gyönyörű szép lány is... aki bemelt fölve jár az emberek között és hatalmas nagy nőhódítóki sűrűnek, forognak vágyakozva, sővárogya körülötte... pedig ez nem lány többé,

Csalódásaimból.

Látalak bír legalább elvére,
Őn, lehectenk egymáshoz közel;
Ha okom már nincsen reményem,
Ne szakítana hég, völggy, róna el.

Mondhatnánk bír józompot egymásnak,
Szóndáknk arról: néz-e az idő?
S olvasnánk arcodról, ha látnék,
Boldog vagy-e, vagy szenvedő?...

KRÁTER.

A muzsák kertjében.

Künn erősen zúgott, rosszat jóslón felvöltött a szél. Itt-ott még fénylett néhány ablak s néhány, a nyilván kelekészett jégcsapon megtörtött az üveglámpa gyenge fénye.

Az ifju poeta ócska kőpönyébe burkolozva, melynek könyökén szivettető nyílások tántogtak, szorgalmasan irrogott a lámpa reszkető fénye mellett. Gyakran megborzadt a hidegtől, ha is ráncos lett, mert a hideg levegő újabb árama harcolt és az ablak nyílán. Efejkor befejezte verseselést és minden a költői ihlet melegsége elszállott, a próza ősszek kellemetlenségei jutottak az eszébe. De az ő még kétszer-háromszor elolvasta munkáját és végre meg volt vele elégedve.

— Holnap elküldöm a „Havi Szemle”-nek, — monda — tudom, hogy örömmel lejadja. Már het hónapja irrogok verseket a lap számára és még egyet sem küldtet vissza... De miért... magától értődött, hogy nem pénzért... Pedig nagyon szeretnék magannak karácsonyra egy új nadrágot venni... Hivatalnokai fizetésemből éppen, hogy éhen nem halok... és már ez a régi barátom is — s itt a kabátjára tekintett — majd-

nem végleg elhagy. Jobban mondvá: már el is hagyott volna, de én nem hagynom el őt.

A szél dühösen tövöltött.

Az ifju poeta pedig ismét elolvasta verseselést — és meg volt vele elégedve.

— Holnap reggel magam viszem el a „Havi Szemle” szerkesztőjének. Finomul tudomására adom, hogy szűkségem lenne egy kis pénzre. Igaz ugyan, megígérte, hogy nekem ajándékozta Nekraszov összes műveit, melyek valóban elragadtak. Csakahogy most pénzre is van szűkségem... Sokat nem kérek, csak éppen annyit, amiből egy nadrágta telik. Utóvégre ezt csak nem tagadhatja meg tőlem. Hiszen hat hónapja irtam a lapjának verseket. Azt is tudhatja, hogy a poéták, ha mindjárt magasabb szférákban élnek is, nadrágban járnak, szűkségük van tehát egy nadrágra... Meg egyszer elolvasta a versét, aztán lefeküdt.

Sokáig hallgatta a szél hideg tövöltését és a nyakáig húzta föl a térdéit a szél paplan alatt... *

Másnap dobogó szűvel kopogtatott a szerkesztő ajtaján.

A szobában éppen csak a „Havi Szemle” szerkesztője maga ült egy könyvekkel tulerhelt asztal mellett. Őthagyta a korrekúrárt és érdeklődéssel hallgatta a verset, amit a fiatal poeta lelkeséssel olvasott fel előte.

— Gyönyörű, — monda, — midőn a poeta befejezte fölolvását... — az első halasban hozom! A poeta fölve elpirult a melegegettésgötől. A szerkesztő egy csomag papírt adott neki s így szólt:

— Bocsnantok kell öntől kérénom. On eddig ugyszólván ingyen dolgozott lapom számára... Tudom, hogy ön nem is fogadna el tőlem pénzt,

mert a lelkesedést nem lehet pénzötlet megfizetni. De képzéle el, milyen állapotban lelezdik irodalmuk: mindenki olvas — de senki sem fizet... En is csak adósságot halmozok adósságra, már nyakig benne vagyok! Es hogy munkátsáimtól kérik kölcsön, annyira ügyebár, már megsem aláhajta meg magát egy szerkesztő!

— Oh, hisz az világos... En csak arra kérem önt... kezdé a fiatal poeta, miután megértette, hogy a szerkesztő mire céloz.

— Tudom, tudom, — szakította meg a szerkesztő, — ön bizonyára a sajtóhíbrókort akart beszélni! Nálunk borzasztón sok van! Mindennek csak azok a szedők az okai... és én éppen az ön utolsó versét... A „Pocnente kolibri” (A becsületles gunyhókhoz”) így szedték: „Pocnente kobili” (A becsületles lovakhoz”). Hát vannak-e egyáltalán becsületles vagy becsületlen lovak? — On megbecsült ügyebár, — kezdte félénken, szemeslűtve a fiatal poeta, miközben sűrűn pislogtatott az ajtóra akaszott ruhákra, — én... én különösen... ön tudja, a karácsonyi ünnepek közelednek...

— Értem, értem. Ön azt kívánja, hogy adjam önnek Nekraszov műveit, hogy legyen valami olvasnivalója a karácsonyi ünnepekre? — Örmest adom, még nem is vágnak fel a könyveket, annyi a dolgom! Tudom, hogy a poétának mindene a szellemi táplálék... Egyedül önök nem mérgete meg korunk materializmusa... Ha nem volnának poétákink, kétségbe kellene esznünk jövőnk felett, így legalább megmaradnánk mindentéle magasztos ideáljaink mellett. Nemde? Holnap elküldöm Nekraszovot, kívánom, hogy kellemesen szórakozzon vele.

A fiatal poeta iszonyuan kábult fölve jött ki a szerkesztő szobájából. Midőn fölésmélt, a

ez egy befeczett regény... az egyik tudja, a másik nem... De hogy sokszor orograt Browninot a kezében, az csak én tudom... úgy hiszem.

(Folytatom.)

Dr. CSONGOR GERGELY.

Tollfuttában.

A vas-broncs.

Már nem is annyira a vas-broncsokról, vagyis a vas-broncsokról egyáltalán nem, hanem azokról a fejről, jobban mondva azokról a tudós egyenekről akarok szólni, akik azon vas-broncsokkal biztosított fejeiket veselik.

Bizony-broncz, az ilyen tudós fejeket el sem bírom képzelni, az ilyen tudósok nélkül, mert képzettségünk tünik fel előttem az, hogy az Isten valaha teremtett volna olyan erőfalu fejeket, amely annyira tudomány elbirna, mint amennyit ezek az — uram bocsá! — ostoba fejek talán tartalmaznak, ha ugyan ész az... .

Az ilyen alakok azonnal tudnak mindenről helyes (?) bírálatot mondani (már helyes az ő véleményük szerint), itt azonban érdemes megjegyezni, hogy anélkül, hogy csak annyit is értenének hozzá, mint a hajdu a hangöntéshez. Nekem legelőször a véleményem, hogy annak, aki valamit bírál, hogy helyesen bírálhasson, ismernie kell azt a dologot, amiről bírálót mond. Ismernie kell a körülményeket, lehetőségeket, egyes dolgoknál az alak, helyi és társadalmi viszonyokat stb.

Talán lehetne ezeket a vas-broncsos fejeiket hasonlítani ahhoz az egyszerű falusi atyához, aki (bent egy városba a rokonát meglátogatni [aki szobrász volt] és amidőn a szobrász a műveit mutogatva neki s kérdezte, „hogyan teteszenek”, az atyafi azt felelte: „Házen jónak jó, színpék is zip, csak az a baj, hogy az gipsz kúya nóm ugat, a zembőr nóm beszél...”

Ezek a vas-broncsos fejek, amidőn már kifogytak minden pletykaszókból, akkor rendszeren elkezdnek valakit vagy valamit bírálgatni. Ha már kifogytak mindenből ezen a téren is, akkor (mha ezt veszik legelőször) elkezdik bírálgatni az egyes újságokat és vajjon melyiket titik, szapulják leginkább? Bizony sajnos, a hozzájuk legközelebb álló helyt lapot, amely lehet, hogy nagyon sokszor ama bíráló érdekeit is képviseli. Enevezik pletykának, írsenek, meg tudja a manó, hogy minek nem. Pedig azt hiszem, hogy azt, amit

magunknak mondhatunk s ami köztük érdekeink előmozdításán fáradozik, azt — álljon bár a legalacsonyabb színvonalon — akkor is vedd, pártol, nem pedig gáncsolni, egyáltalán neki.

Valamikor ezen lapnak (a Híradó) értem) nem a magunkfajta szegényemberek, hanem magas társadalmi állású emberek voltak az alkotói és bátran merem állítani, hogy az akkori lap a jelenleginek még az árnyékában sem állt, pedig most csak amolyan kigunyolt, kinevetett szegényemberek az alkotói.

Ezek a „helyes” bírálok, ha már annyira értenek hozzá, hát költőnek be a Híradóba egyes jobb dolgokat, mint a műveket mi tudunk csinálni, mi nagyon szívesen vesszük és ha tehetőségéből alakok mint mi, vegyük át tőlünk ezt a szerepet (már itt csak a munkatársaimat értem és magamat), mi szívesen félrcélunk — a köz érdekében.

Ezek a vas-broncsos fejeket gáncsolják, gunyolják azokat a műkedvelő apró poéta-embekek, akik verseket, tárcákat írnak a helyi lapba. Pedig be sokszor megförténne az ez eset, hogy ha azok a kinevetett, kigunyolt poéta-embekek azoknak a híres bíráloknak csak egyszerű leírasi példát adnának fel, hát még azt is úgy dolgoznák ki, hogy még a legerősebb természetű kutya is belevessze, ha beadnak neki.

Kisbék városokban nem lehet a sajtótól tudja Isten mit kívánni. Az egyes helyi lapok csakis a helyi és környékbeli érdekeket képviselhetik, országos érdekekre csak nagy ritkán terjeszkednek ki. Sőt még a helyi és környékbeli dolgokban is meg van szorítva a helyi lap, mert ezeknél gyakran szomorú igazság az: „Szólj igazat, betörök a fejed...”

Vannak a mi kis városunkban is ilyen vas-broncsos fejek, akik gunyolnak, nevetnek bennünket, a lappal egyetemben, amelynek munkatársai vagyunk.

Mi nem törődünk velük. Elvünk az, hogy olvasóközösségünk szerény tehetőségünkkel minél jobban kielégítsük, hogy a közérdek tőlünk telhetőleg előmozdítsunk. Ezen munkálkodásunkban a helyes bírálatot közzétett fogadjuk, de minden egyebére az a válaszuk: „Kutyaugatás nem hallatszák a menyországba!”

FERUS.

Iparosok bajai.

Sötét felhők tornyosulnak hazánk felett s megnehézt az idők járása. A tusakodó osztályok között a létminimum hovatovább az iparoságunk jut osztályrészt. Az általános drágaság, a szociális viszonyok hirtelen és mértéketlen megrosszabodása első sorban bennünket, iparosokat sújt a legérzékenyebben. Az általános dula-kodásban bennünket, középtit állókat ér a legelső csapás, mégis mi nézzük a legnagyobb közömbösséggel ezt az élet-halál harcot.

A bárány édes ostoba állat, de a legkisebb veszedelmre összefut társaisa egy helyre és ha már a természet megtagadott tőle minden védőeszköz, legalább a tömegével, az egységességével védekezik. Csak az iparosok nem tömörülnek meg ma sem eléggé, hogy erőiket szaporítsák.

Pedig annyit okólna verra. Ez az idők mostohaasága, az egymást felláló konkurrencia, a példátlanul súlyos terhek és a szakszervezetek szakadatlanul támadó háborúsdátása tisztességes megélhetésüket nagyon megnehéztette. Pedig a drágaság még mindig növekszik, a reánk írott terhek folyton újakkal és újakkal szaporodnak és nem bízhatnak nyugalommal, renddel a szakszervezetek folyton ovkenkednek vezeire sem.

Ennek a fatális nemtörődömségnek még egy, félig-meddig elfogadható magyarázatot tudnék elképzelni. Azt, ha a mi Pató Páljainkat a hatóságok olyan védelemben, olyan támogatásban részesítenek, hogy ennek a védelemnek, ennek a támogatásnak a tudása tené ott közömbössé a bajokkal szemben. De a dolog epenséggel nem így áll. A hatóságok az iparosokat a legelőbb helyen a törvény által előírt védelemben sem részesítik, semhogy részükrol előzetessegget tapasztalhatnak.

A hatóságok legtöbbje — tisztelet a kivételnek — unottan, sőt türelmetlenül fogadja az iparosok jogosult panaszát s az vagy későn, vagy egyáltalán nem, vagy pedig nem úgy intézi el, amint azt a fennálló törvények, a kibocsátott rendeletek és a panasz tőle iparosok érdekében elintézní kellene.

MITRÓ J. JÁNOS (Nagykanizsa.)

HIREK.

Ha reszkető kar nyul feléd...

Ha reszkető kar nyul feléd,
Esdve ából, mit isten adott,
S te letöröd a könnyeket,
A nyomorogó veszni nem hagyod!
Szíved a neves szivek sorába
Léssz majd feljegyezve,
De csak akkor, ha tettedet
Kivül és az Istenen kívül
Nem tudta senkise.

Ha e tetre csak az készted,
Hogy lássák azt az embereket,
Hu vágyak... diésértetű
Általuk veszed, lekeded...
Az Isten, ki a világok felett
Örökdi odafent,
Nem jegyzi be a szívedet,
Éltorod feléd s azt monda majd:
„Nem tetted semmit!”

R. I.

— **Esküvők.** Hartmann Lajos lokve-i vasuti hivatalnok és 61-ik énekűző örök hűségét Planczter Erzsike kisasszonynak az alsólendvai plébánia-templomban.

Köhlimán István Belsőbök és 62-én az alsólendvai írt. imaházban örök hűségét esküvőjén First Gábor kisasszonynak, First Alajos kereskedőmunkos kereskedő leányának.

— **Egy rabbi ünneplése.** A zalaegerszegi írt. hitközség folyó hó 25-én ünnepelt meg pénteken törőbábjának, Engelsmann Izraelnek 30 éves papi működését. Az ünneplést, mely igen nagy szabásúnak ígérkék, részleteiben most állapítjuk meg. Disz-szonokul a budapesti rabbi kollegium egyik hírneves tagját, Dr. Hevesi hibák meg.

— **Bércokcsók mozgalma.** A bércokcsók, jobban mondva a fiakerosok művészen megelégedve a sorsukkal. Azt mondják, nem tudnak tisztességesen megélni, nagy a drágaság, a bogár, szájgyárió, kovács nem dolgozik ingyen, a széna ára vetődik a szárránál, mindezeket felül pedig a tarifa oly alacsony, hogy szörnyűség. Azt mondják. Másoktól ellenben úgy halljuk, hogy nem a tarifa alacsony, hanem a fiakeros — sok.

Csaknem egymás szájából veszik ki a kenyeret, mert másképp igazán nem tudnának megélni, annyian vannak a fiakerosok, hogy a kenyér, a kenyér iga meg a közönség a levét. Felémek a fuvardíjat, vagyis felemek, ha lehet. A minap ugyanis egy terjedelmes kérvényt küldtek Zala-varmegye alispánjához, kérve abban az eddigi tarifa felemelését, annak a tarifának a felemelését, amelyről sokáig azt hitták, hogy már magasabb nem lehet. Az új tarifát ekkor lájják jónak megállapítani: 1. A városból a vasuti állomásig 1 korona; 2. A városból a vasuti állomásig egy rendelt kocsi 2 kor.; 3. A járáson belüli egy napra, mely időt reggel 6 órától este 6-ig számított, 12 korona; 4. Fel napra, reggel 6-tól déli 12-ig, 6 korona; 5. Fel napba csak reggel 6 órától déli 12 óráig terjedő idő számtanú, ha már azonban 12 órákor érkezik a kocsi az utas lakására, az egész napi fuvar számítandó; 6. Éjjeli fuvar a nappalnak kétszeres; 7. Este 6 óra után az első óra 2 kor., a további minden egyes óra 1 kor.

Hogy mit sőt mindehhez az alispán és a publikum, az majd elvállik. A legjobban nem, az bizonyos. Mert hogy az utas, aki törőcsésben felnapra kocsiásás után — talán a kőcsés hibájából vagy a kocsi szántmendes akaratából — egy negyedórával később érkezik meg a rendes időnél, a felnap fuvar kétszeresét fizesse — azt még az öregapánk sem hallotta. — Különben az alispán a kérvényt véleményezés végett az itteni iparhatóság megbizottaknak megküldte.

— **Házasság.** Murkovich János nyug. polg. iskolái tanító a múlt heten költő házasságot Cseke Máriával Alsólendván.

— **A boba-alsólendva-csáktornyai vasut.** Zalaegerszeg város képviselőtestülete egyik képviselői indítványára kimondta, hogy a balatonparti vasut folytatásának kitépítése s a boba-alsóegerszeg-alsólendva-csáktornyai h.é. vasutnak első osztályú vasutvonalát leendő átépítése iránt közzétét megessz a kormányhoz és minden rendelkezésre álló eszköz felhasználás a város érdekét szolgáló kérdés kedvező megoldására.

dicsőség okozta mámorból, emigy panaszokdott magában:

Gyáva vagyok, nem merem neki megmondani, miért jöttem! — gondolta nagyréggem. — Különbön írok neki, ebben a rongyos-szárú nadrágban csak nem várhatom meg a karacsony ünnepeket. Itthon kellene gubbasztanom, nem mehetnék a meleg kávéházba. A papiros nem szegyetlős, elbírja!

Aznap este a szerkesztő a következő levelet vette:

„Tisztelet Szerkesztő úram! Közlésséggem tartom megköszönni önnek Kétszázötven műveit, melyeket holnap fog elküldeni... De az hiszem és meggyőződésem róla, hogy e nagy orosz költő, aki az ideális korszak legnagyobb elismerésére érdemes, nem veszt semmit értékeiből, ha műveit a nyáron olvasom el. Könnyelen vagyok ön elől történi helyzetemet: bécsésa meg, de meg kell mondanom — nincs egy jó nadrágom az ünnepekre. Nem akarék öntől meg egy érdemelt összeget koldulni, mert tudom, hogy az ön helyzete nem enged meg, hogy nagy honoráriumot fizessen; csak azt akarom mondani, hogy amilyen jó voltam, a fogason néhány egészséges pantalló láttam; azt hiszem, hogy az ünnepeken nem viseli mindnyáját. Nem lenne oly szíves nekem egy jó, vastag nadrágot küldeni? Nagyon hiálás lennék érte és ezental is zagadgatni fogom az ön lapját műveimmel!”

A szerkesztő *könyvet nevetett, midőn elolvasta a levelet.

Odament a fogashoz s a ruhák közé akart nyulni, de észbe jött valami és busz koronát küldött a postának, hadd vegyen magának egy új nadrágot...

Fogzás.

Ugyan adjatok a szenvedőnek SCOTT-féle Emulsiót és kíméjétek meg álmatlan éjszakától. A fogak minden fájdalom és bélbaj nélkül bujnák elő, fehérek, erősek és egyenesek lesznek.

A gyermek szereti a

SCOTT-féle Emulsiót

és készségesen fogja azt szedni. Az emészték, ha meg van zavara, mindenkor helyre állítja és előmozdítja.

Egy eredeti üveg ára 2 kor. 50 fill.

Kapható minden gyógyszerárban.

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle márkájú védőpecsét, a halasat kériük figyelni.

Háztartások, cukrászdák, vendéglők részére nagy idő- és pénzmegtakarítást jelent

a RÉTHY-féle

Vanillol

alkalmazása.

A „VANILLOL” (név törvényesen védve) könnyen oldódó tableta alakban tartalmazza a vanília illatát és ízt.

Fő előnyei a vanillával szemben: 1. Teljes és gyors oldhatóság vízben tejben. 2. Főzti és szárni felesleges. 3. Színtelen, tehát fehér fagyfalathoz vagy krémhez is használható. 4. Illatát évekig változatlanul megtartja. 5. Olcsóbb, mint a rud-vanília; ugyanis 1 tableta 2 fillér és négy ilyen tableta, vagyis 8 fillér áru VANILLOL megfelel 30 fillér áru rud-vaniliának.

Egy tekeres VANILLOL, mely 10 tablettát tartalmaz, ára 20 fillér. — Kapható

Fuss F. Nándor gyógyszerárban Alsólendván.

Az „Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár r.-t. Alsólendván” pályázatot hirdet

gyakornoki állásra

havi 50 korona fizetéssel, hat havi próbaidő mellett.

Szükségeltetik felsőkereskedelmi végzettség, némi gyakorlattal bírók előnyben részesülnek.

Sajátkezűleg irt és bizonyítványmásolatokkal ellátott kérvények f. évi november hó 26-áig adandók be az igazgató-sághoz. Az állás folyó évi december 1-én elfoglalandó.

Alsólendva, 1908. november 14-én.

Az igazgatóság.

Szőlőeladás.

Alsólendván, a Szentháromság-hegyen a RÁTH-féle 3217 négyzetlő szőlő f. évi november hó 17-én tartandó önkéntes árverésen eladatik. Árverési feltételek megtekinthetők a községi elöljáróságánál és a körjegyzői irodában.

Vasúti menetrend.

Érkezés.

Zalaegerszeg felől:	Reggel 7 óra 45 perckor.
	Délután 2 - 17 "
	Este 8 - 27 "
Csáktornya felől:	Reggel 6 - 55 "
	Délután 2 - 03 "
	Délután 5 - 21 "

Indulás.

Csáktornya felé:	Reggel 7 óra 56 perckor.
	Délután 2 - 27 "
	Este 8 - 42 "
Zalaegerszeg felé:	Reggel 7 - 10 "
	Délután 2 - 18 "
	Délután 5 - 36 "

Kérjük hátralelősk előfizetőinket, hogy előfizetési díjajukat lehetőleg minél előbb küldjék be, nehogy a lap expediciós fennakadást szenvedjen.

MITRÓ J. JÁNOS építész,

építési vállalkozó — NAGYKANIZSÁN.

Van szerencsém értesíteni a n. é. közönséget, hogy Nagykanizsán, Fút 17. sz. alatt

építési, általános műszaki, tervező, rajzoló és sokszorosító irodát

nyitottam. Ajánlok az összes építkezési szakhoz tartozó tervek, rajzok, költségvetések készítésére, valamint új építkezések, átalakítási és javítási munkálatoknak szakzerű, gondos és legutányosabb árban leendő kivételére.

Evvállalok gyári kemény építésetek minden-féle alakban, gőzkazán befalazásokat s génelő-zőket, ugyancsak gőzgenerátorokat, izzó, olvasztó, torrazstó, Martin és Bessemer-kemencéket vas- és acélgépek részére, körkémencéket tegla- és mészegetéshez.

Munkám jóságáért garancia lehet sok évi gyakorlatom, amelyet Magyarországon és a külföldön szerzettem.

Továbbá még vállalkozom nedves és új épületek kiszáritására, házi gomba gyökeres kiirtására és tűbiztos mázolás és impregnálására.

Szíves pártfogást kér kiváló tisztelettel

MITRÓ J. JÁNOS.

Olcsó

épületfa

kapható

Schwarz Ad. Arnold

téglagyárosnál Alsólendván.

AKI

valamit venni akar,

AKI

valamit eladni akar,

az hirdessen az

„Alsólendvai Híradó“-ban.

Figyelem!

Szólóoltványt, szőlővesszőt ne rendeljen addig, míg tölem árjegyzéket nem kér! — Gyökeres oltványok ezre 140 korona, „Delaware” ezre 100 korona.

Cím:

Szgyártó Nagy Mihály

FELSŐSEGESD, Somogy megye.

Fr. Kaiser-féle

bregenzi (Vorarberg) köhögés elleni cukorkák,

kaphatók alulírott gyógyszerárban.

Ki ezek köhögés elleni cukorkákat figyelembe nem veszi, votkozik a saját egészségre elen. — A Kaiser-féle

„Mell-Caramella” cukorkák

fooyóval, orvosilag kipróbált és ajánlott szer a köhögés, hurut és megelőzésére. — 5245 vanokkal igazolt és szer hathatósan. Ezen kitűnő gyógyhatású cukorkákakn esomjaga 20 és 40 fillér, adagja 80 fillér.

Kapható:

FUSS F. NÁNDOR gyógyszerár Alsólendván.

Garai Károly, Aradon

ajánlok: szalonnát, zsírt, füstölt és pácolt husokat s kolbászokat, szigorú napi áron.

Szíveskedjen árjegyzéket kérni.

HÁZILAG készíthetünk kintinó és mégis olcsó likőröket és rumot

a RÉTHY-féle KIVONATOKKAL.

Egy üveges kivonát, mely 1 liter likőr készítéséhez elegendő, 60 fillér.

1 liter legfinomabb szesz 3 kor.

Kapható Fuss F. Nándor gyógyszerárban Alsólendván.

Hirdetések felvétetnek e lap kiadó-hivatalában.

A valódi Francia sósborszesz

legjobbkn bizonyult az összes sósborszesz-készítmények között.

Ára 1 korona. Kapható Fuss F. Nándor gyógyszerárban Alsólendván.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-nagyvak, ügyintéző norinbergi-, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, épületfa- és szénraktár.

ASCHELL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindenmennyű építkezést, valamint szakvélemény adását. Tanulmányait előrendű fővárosi építésznekél szerezte.

ÁG ISTVAN vegyeskereskedése Hosszafalu.

BADER HERMAN cipész. Nagy raktár kész férfi- és női cipőkben.

BORS ISTVAN kötelgyártó.

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomás mellett. Kitűnő konyha, jó borok, frissen csapolt sör.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

BECK MIKSA sütődeje.

ECKER PÁL kalapos.

ERMENYI JÁNOS babsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU telegyáros Alsólendva. Teglak és zsinidék egy lepartosabb kivitelben készítették.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, esemege-, norinbergi-, rövid-, diszmi-, jatek-, üveg- és porcellán-árak raktára. Nagy vasalások őrí-divat ékkövekben. Naponta friss gyümölcs kapható.

FARAGÓ ISTVAN borbély- és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Turnischán.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése. Rum és likör kompozíciók kaphatók.

GERENCSEY GYÖRGY teglmester Zalaegersze-gy (varosi telegyár). A legjobb minőségű fale-cserép bármikor rendelhető nála.

GOMZI LAJOS építőiparos és cementáru készítő, Alsólendva-Hosszafalu. Elvállalja betonhidak és csatornák szakszerű készítését.

GERIGS JÁNOS kosarfogó. Készít és raktáron tart mindenmennyű kosarat. Úgyanott 400 gyümölcskosar kerül eladásra. Olcsó árak!

HEGEDIGS ISTVAN eszmiadia.

HALASSY BELA köröm- és kocsikovács.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turnischán.

HORVÁTH LAJOS borbély. Illatszerek raktára.

HEGEDÜS SÁNDOR épület- és bútornasztalos.

IVANICS FERENC ácsmester Alsólendva-Hosszafalu. Elvállal minden és szakmába vágó munkát.

KARDOS TESTVEREK vendéglője a „Magyar szabadsághoz” Hosszafaluban. Kitűnő magyar etelek, jó borok, frissen csapolt sör.

LEVASIGS FERENC építőiparos.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domasinec.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árúknak.

MANDELBAUM MOR rőfös és divatáru kereskedő.

MAURER FERENC szobafestő és mázó. Elfogad minden és szakmába vágó munkát úgy helyben, mint a vidéken.

MUHR LAJOS vendéglője a „Gspíkshesz” Hosszafaluban.

MURCSIS LAJOS építőiparos. Elvállalja minden és szakmába vágó munka lelkiismeretes készítését.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője, kávéháza és szállodája.

POLLAK LAZÁR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

ROSENBERGER DÁVID kereskedő Zalabáksán.

RAPOSA FERENC építőiparos (lakó Alsólendván, a helygen.) Elvállal minden és szakba vágó munkát.

STERN DÁVID vegyeskereskedése az állomás mellett. Fúvarozások a legelősebb elvállaltatnak.

SCHWARCZ KÁROLY borborkeskedő és szikvizgyáros.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi (u. p. Kerkaszentmiklós).

STERMANN JÓZSEF ácsmester Hosszafalu — Alsólendva. Minden és szakmába vágó dolgot elvállal úgy helyben, mint vidéken.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SÁNDOR cipész és borborkeskedő.

TANTALITS JÓZSEF vendéglője Zalabáksán.

Özv. TUSKE FERENCZÉ vendéglős.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedés, méze- és cement-árúka és cement-áru készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen oleón elad fás és zöldsé-oltványokat a legjobb bori- és esemege-fajokban. Különösen ajánlja a kereca-oltványokat szőlőtelepítés helyben és vidéken oleón elvállal

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru kereskedése. Nagy raktár halottai és temetőjezi kötelekben.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó. — Kész férfi- és gyermekruhák gyári raktára.

WEISZENSTERN IGNAZ vendéglős Turnischán.

WEISZ LIPÓT férfi- és női-divatáru üzlete. A világhírű váci Kolarak-cipő egyedüli raktára.

WEINBERGER ÖDÖN méze- és vegyeskereskedése s szikvizgyára.

ZOMBORI MIHÁLY hígyenkusán berendezett fodrász terme a Fő-utuban (Tivadar fele új ház.)

Ne vegyen cipőt!

amíg

WEISZ LIPÓT

cipőraktárát

(Alsólendván, a templom átellenében)

meg nem tekintette, hoi a világhírű

KOBRAK

férfi és női cipő

szügezett és varrott minőségben, igen jutányos áron kapható.

Hazai gyártmány!

Tartós kivitel!

Sok száz pár más gyártmányú cipő eladása.

JÓ HÁZBÓL VALÓ FIU
FIZETÉSSÉL TANONC-
NAK FELVÉTELIK. —
— CIM A KIADÓBAN.

Szőlő-oltvány

és vesszőről nagy képes árjegyzékemet ingyen és bérmentve küldöm meg, a ki címét tudatja. Ezen könyvet még az is kerje, a ki rendelni nem akar, mert sok hasznos tudnivalót tartalmaz.

Gyökerez oltványokból, amerikai és európai sima és gyökeres vesszőből, a világhírű Delaware-ből másfél millió készlet.

Olcsó ár és pontos kiszolgálás.

Cím:

SZÜCS SÁNDOR FIA szőlőtelepe
Bihardőszeg.

Egy teljesen jó karban levő 17oros
Pohl-féle vetőgép,

egy teljesen új egyfogatú

harangjárgány,

és egy használt

3 tagu fahenger

jutányosan eladó.

Cim megtudható lapunk kiadóhivatalában.

Eladó ház.

Alsólendván, a Baross-utca 144. számú lakoház szabad kézből eladó. Bővebb felvilágosítás nyerhető Károlyi Jánosnál helyben.

Őszi menetrend

megjelent

és 40 fillér s 2 kor. árakban kapható

Balkányi Ernőnél Alsólendván

Alkalmi ajándékok.

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak

az arany- és ezüst-ékszer, valamint a China-ezüst disztárgyak,

melyek dus választékban és olcsó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy raktár fal-, ébresztő- és zsebórákban, arany- és ezüst-láncokban, valamint látszerészeti cikkekben. Javítást elvállalok!

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész

Alsólendva, Fúutca, Balkányi Ernő-féle házban.